

Garnisonssygehus ikke er tidssvarende, at der kan være meget at indvende mod Forholdene der, og at især Lægerne kunde ønske at komme til at virke under bedre Tilstande end de nuværende. Men ikke desmindre have vi faaet det Indtryk, at Hospitalet dog ikke er i den Grad slet, at man kan sige, det er paatrængende nødvendigt straks at gaa til en bedre Ordning deraf. Der er ved Garnisonssygehuset gjort uhyre meget for at forbedre Forholdene, og for saa vidt man kan skønne, er det vistnok Lægerne derude, der have den væsentligste Fortjeneste af, at Tingene der ere blevne indrettede saaledes, at Hospitalet nogenlunde kan løse sin Opgave. Anderledes stiller det sig ved det andet Hospital, Epidemihospitalet. Enhver, der stifter Bekendtskab med dette, maa i høj Grad blive forbavset over, at Regeringen ikke for længe siden har taget Initiativet til at faa Forholdene der forandrede. For saa vidt Lægfolk i saa Henseende kunne skønne, ere vi enige med Ministeren i, at Indretningen derude næsten i alle Henseender er saa slet som vel muligt, og man maa spørge: Hvorfor har Regeringen ladet denne Sag henligge i saa mange Aar uden at foretage noget? I 1867 blev det nuværende Epidemihospital ændret saaledes, at det kunde tjene som en Slags Reservehospital, men det maa i høj Grad forundre, at det har kunnet falde Regeringen ind at benytte en saadan Bygning til Epidemihospital. Man skulde dog forudsætte, at et Epidemihospital fremfor noget skulde være indrettet saaledes, at alle hygiejniske Krav vare opfyldte. Ikke desmindre har man ladet de slette Forhold bestaa i saa mange Aar. I 1888 blev der, som ogsaa anført i Anmærkningerne, nedsat en Kommission for at behandle dette Spørgsmaal, men den udrattede ikke noget, man kunde ikke blive enig om, hvor Pladsen til et nyt Hospital skulde være, og saa standsede det hele, og i de 11—12 Aar siden den Tid er der ikke gjort noget.

Jeg er fuldstændig klar over, og jeg tror ogsaa, at hele Udvalget, som har set paa Hospitalet, er enig med mig om, at vi absolut maa begynde paa Arbejdet for at forbedre disse Hospitalstilstande. Det er en selvfølgelig Sag, at vi ikke kunne faa dette Arbejde udført i Løbet af kort Tid, og hvornaar vi kunne blive enige om det ny Epidemihospital, skal jeg ikke udtale mig om. Vi ere allesammen enige om, at her ere Forholdene værst, og at her maa vi begynde for at gennemføre en Omord-

ning af vore Hospitalsforhold. Jeg skal ikke indlade mig paa at beskrive, hvorledes Tilstandene ere paa Epidemihospitalet, jeg skal blot sige, at de ere saaledes, at den, der kommer derind for en Sygdom — og det er jo, som Ministeren selv har anført, ikke en frivillig Sag, naar Folk komme derind — og maaske klarer sig for denne Sygdom, kan faa en anden Sygdom og maaske ogsaa klare den, men inden han skal ud, faar han mulig en tredje og fjerde Sygdom, som slaa ham ihjel. Hvor Tilstandene ere af den Beskaffenhed, at man ikke i nogen Maade kan garantere, at vedkommende, der bliver indlagt paa Hospitalet, ikke skal gennemgaa hele Skalaen af Epidemier, maa man indrømme, at her maa man snarest muligt se at faa denne Sag ordnet. Hvornaar og hvorledes dette kan ske, skal jeg ikke udtale mig om. Det bliver Udvalgets Sag at tage dette under Overvejelse og ved en Forhandling blive enig derom. Men jeg vil anbefale Tinget at have sin Opmærksomhed særlig henvendt paa dette Spørgsmaal om Epidemihospitalet for at de berettigede Krav der kunne blive tilfredsstillende ordnede saa hurtigt som muligt.

Dinesen: Der foreligger jo to Lovforslag angaaende Garnisonssygehusforholdenes Ordning her ved Hovedstaden, og af det Foredrag, vi nu hørte fra det ærede Medlem, der satte sig (N. I. Jensen), og som gentagne Gange udtalte, at han i væsentlig Henseende talte paa det om det første Forslag — nemlig det, der angaar Marinehospitalet — nedsatte Udvalgs Vegne, forstod jeg, at der ikke er stor Udsigt til, at disse Forslag kunne blive førte igennem i denne Samling. Det ærede Medlem henviste særlig til Nødvendigheden af, at man skred til Opførelsen af et Epidemihospital. Hvorledes Sagen vil stille sig under et eventuelt Udvalgs fortsatte Behandling af disse Spørgsmaal, er det vanskeligt for mig at have nogen Mening om. Jeg er ikke Medlem af dette Udvalg og gaar heller ikke ud fra, at jeg bliver det, men jeg kan ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger. Jeg skal ikke indvende noget imod, hvad det ærede Medlem har udtalt med Hensyn til Nødvendigheden af at opføre et Epidemihospital fælles for Hær og Søværn. Det ærede Medlem har utvivlsomt Ret i, at dette Epidemihospital er i særlig Grad nødvendigt. Men jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at det ikke ogsaa skulde være nødvendigt at komme til Opførelsen af et Garnisonssyge-